

zetség. Imre októberben vissza akart menni Siofokra, de Toth István nevű borbély barátja rábeszélésre Kavecz Károly cipészmeisterhez ment, ahol heti 150 000 Koronát és teljes ellátást, szállást kapott. Egyedül volt segéd. Minőségi munkát kellett végezni! Nagyon elégedettek voltak munkájával.

Itt megismerkedett Kavecz Károly fogornójával Scharf Ilonával. Megkedvelték egymást. Ilonka ekkor 14 éves volt, Imre pedig 19.

Az iparos legények a Korona vendéglőben levő Iparos Olvasókörbe jártak szórakozni. Ez az olvasókör volt a legrégebben működő olvasókör Várpalotán. 1886-ban alakult 68 taggal. Az 1920-as években már több száz tagot számlált és a legnagyobb könyvtárral rendelkezett. -Több, mint 1000 kötet szépirodalmi és ismeretterjesztő könyvvél.- Ide jártak az iparos családok is szórakozni, művelődni. Legtöbb bál és szórakozási lehetőség farsangban volt. Imre és Ilonka is elment a bálokra. Imre azonban még nem volt önálló iparos, így házasságra nem gondolhatott.

1925-ben Szegeden volt férjénél Rozália nevű nővére. Hozzájuk kísérte Károly öccsét, aki szabóinasnak állt Szegeden és nővéréknél lakott. Imrét is rábeszéltek, hogy maradjon néhány hónapig Engelenéknél /Rozáliáék/. Jancsi öccse akkor már szintén Szegeden szabóságot tanult. Imre szívesen maradt a családi környezetben és a Vénusz Cipőgyárban dolgozott. Kb. fél évig maradt Szegeden. Ekkor épült a Fogadalmi Templom tornya. Erre jól emlékszik, mert gyakran megállt és nézte az építést.

ÖNÁLLÓ IPAROS

Scharf Ilonkával leveleztek és egy alkalommal Ilonka ezt írta, hogy egy szüreti bálon nagyon jól érezte magát. Ekkor